

5104

ՆԻ ՓՈՂԱԿԻ հրատարակութիւնն ԹԻՒ 1

ԿՈՁ ՄԸ

ՄԵՂԱԽՈՐԻՆ

ՊԵՅՐՈՒԹ

ՏԳ. ՏԷՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻԱՆ

1928

241
4-72

ԿՈՋ ՄԸ ՄԵՂԱԽՈՐԻՆ

Երեկոյ մը, տարիներու բեռին տակ ընկ-
նուած չիւսացի ծերունի մը, որուն զիմազիծը
ներքին տաղնապի մը գոյութիւնը կը մատնէր,
մօտենալով միսիոնարի մը, հետեւեալ կերպով
արտայայտուեցաւ. «Ե՛ս ծէր մարդ մըն եմ: Սա
մարը մտնող արեւին նման իմ կեանքին արեւն
ալ շուտով մարը պիտի մտնէ, բայց առանց տա-
ռապեալ հողւոյս մնայուն հանգիստ մը գտած
լլալուս: Գոնֆուկիոսի գրածները, Պուտտայի
կրօնը, այ՛ո, հայրենիքի բոլոր կրօնքները սեր-
տեցի, անոնց մէջ թէև բարձր գաղափարներ զը-
տայ, ու ճշմարտութիւններ սորվեցայ, բայց
անոնք ինծի խաղաղութիւն չկրցան տալ:» Եւ
պահ մը խորհրդաւոր լուծենէ յետոյ շարու-
նակեց «Բայց, տէ՛ր, սա իմ մեղքերէս ի՞նչպէս
կրնամ ազատուիլ:

Ձինաստանի կրօնքները չէին կրցած այդ
հարցման պատասխան տալ, ու անս վերջապէս
ծերունին գտած էր մէկը որ մեղքէն ազատուե-
լու միջոցը կրնար ցուցնել իրեն:

Ու հիմա, բարեկամս, միւսնոյն հարցումը
կ'ուզուի նաև քեզի: Քու մեղքերէդ ի՞նչպէս
պիտի ազատուիս: Մակաբայծի մը նման կեան-
քիդ հիւթը ծծող, յիշող վատթարացնող, հո-
2153-Ա.Դ.

38653-67

գիշ մթադնող, անդորրութիւնդ խանդարող վերջապէս իրենց պոգալիութեամբը քեզ գերի վարող մեղքերէդ ի՞նչպէս պիտի ազատուիս:

Թերեւս ներկայիս այս խնդրով շատ չես զբաղիր, բայց երբ նկատի առնես պիտի տեսնես որ կեանքիդ ամենալուրջ խնդիրն է այդ: Շատ անգամներ մեղքի զգացումը մտքէդ կը հեռացընես. բայց և այնպէս զայն չես կրնար բոլորովին մոռնալ: Ուշ կամ կանուխ մեղքդ քեզ պիտի գտնէ, ու այլևս անկարելի պիտի ըլլայ քեզ համար անոր ձիրաններէն ազատուիլ: Ուրեմն ինչո՞ւ այդ խնդիրը հիմա չլուծես: Ի՞նչու համար մեղքերէդ հիմա՝ չփրկուիս:

ՄԵՂՔԻ ԻՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ - Կը գտնուին աշխարհներ որոնք ծաղրանքով կ'արտայայտուին մեղքին հանդէպ, ու անոր իրականութիւնը կ'ուրանան: Բայց մեղքը ու անոր հետեւանքը սոսկալի իրականութիւններ են: Մեղքը մարդու սրտին մէջ սիրոյ տեղ առելութիւն, բարութեան տեղ չարութիւն, մաքրութեան տեղ պղծութիւն, խաղաղութեան տեղ նախանձ ու կռուասիրութիւն կ'ստեղծէ: Մեղալից ունակութիւնները իբրեւ երկաթեայ կապանքներ կը կապտեն հոգին, ու խղճմտանքի խայթով կը տանջեն զայն: Մեղքը մարդկային բոլոր ուժերը կործանող չղթայ մըն է: Անբնական իղձեր հոգւոյն խաղաղութիւնը կը խանդարեն: Մահ

ուան ու դատաստանի կիսովին արթնցած վախերը մութ ամպերու նման կը կուտակուին մեղաւորին գլխուն վերեւ: Յոյսը կը մեռնի, ու անոր հետ մէկտեղ ալ կը դադրի պայքարը, և մեղաւորը կը յանձնէ իր կեանքը սեւ մեղամաղձոտութեան և կամ անամօթ խայտառակութեան: Բայց Գրիտոս Յիսուսով եղած փրկութիւնը մեղաւորը իր բոլոր մեղքերէն ու չար ունակութիւններէն կրնայ փրկել: մեղքին ամենախորունկ վիրապէն, դիւեմոյութեան ու զեղխութեան զօթխային կեանքէն կրնայ ազատել: Խաւարէն սքանչելի լոյսի, սատանայի իշխանութենէն Աստուծոյ կը դարձնէ, ու խղճմտանքի խայթին տեղ ներումի ուրախութիւնը և Աստուծոյ խաղաղութիւնը կը պարզուէ, ու մեղքի զերութեան տեղ ալ Աստուծոյ զաւակաց փառաւոր ազատութիւնը: Ո՛հ, ի՞նչ սքանչելի, ի՞նչ հիանալի է փրկութիւնը Անով, որուն անունն է «Սքանչելի»:

Մեղքին իրականութիւնը ուրացողին դէմ վիճելու նպատակ չունիմ: Այդպիսին հակառակութիւնը Ս. Գրոց ու անոր Աստուծոյն դէմ է: Ե՛ւ Ս. Գրոց ըսածներուն կը հաւատամ. և զայնոնք իմ ներքին փորձառութեանս համապատասխան կը գտնեմ: Ս. Գիրքը կ'ըսէ. «Ամէնը մեղք գործեցին, և Աստուծոյ փառքէն պակասած են» (Հով. 3.23): «Ամէնը մեղանջեցին» (Հով.

5. 12): Բու խղճմտանքդ քեզի կը յայտնէ սա / րականութիւնը թէ մեղանշած ես: Եփես. 2. 12. համարը մեղքի մէջ ապրողներուն համար կ'ըսէ թէ անոնք յոյս չունեցողներ և աշխարհի մէջ անաստուածներ են: Մեղաւորը յանցաւոր է, ան «արդէն դատապարտուած է»: Եւսայի մարգարէն կըսէ, «Ձեր ու ձեր Աստուծոյն մէջտեղ բաժանում ձգողը ձեր անօրէնութիւնները եղան, և ձեր մեղքերը անոր երեսը ձեզմէ ծածկեցին»: Աս կը նշանակէ թէ Աստուած քու հայրդ չէ. «քանզի ան որ մեղք կը գործէ: Սատանայէն է» (Ա. Յով. 3. 8): Աստուծոյ բոլոր հոգեւոր օրհնութիւններէն, զորոնք Աստուած սիրով քեզի տալ կ'ուզէր, զրկուած ես: Խաղաղութենէ, ուրախութենէ, Աստուծոյ ընկերակցութենէն և քրիստոնէական կեանքի փառաւոր իրականութիւններէն բոլորովին զրկուած ես: Ներկայ կեանքիդ համար այժմայի, հապա հանդերձեալը: Յիսուս ըսաւ, «Ձեր մեղքերուն մէջ պիտի մեռնիք. ուր ես կերթամ, դուք չէք կրնար դալ» (Յով. 8. 21): Ու երկնքի համար ըսուած է «Եւ հոն բնաւ անմաքութիւն մը պիտի չմտնէ ոչ ալ պղծութիւն ու ստութիւն գործող մը» (Յայտ 21. 27): «Արդ մարմինին գործերը յայտնի են, որ ասոնք են, չնութիւն, պոռնկութիւն, պրզծութիւն, գիճութիւն, կռապաշտութիւն, կախարդութիւն, թշնամութիւն, կռիւներ, նա-

խանձներ, բարկութիւններ, հակառակութիւններ, երկպառակութիւններ, բաժանումներ, չար նաշուածքներ, մարդասպանութիւններ, զինուորութիւններ, անառակութիւններ, և ինչ որ ասոնց նման են, զոր հիմակուրնէ ես ձեզի կը գրուցեմ, ինչպէս առաջուրնէ ալ կը գրուցէի, որ այսպիսի բաներ գործողները Աստուծոյ արքայութիւնը պիտի չժառանգեն» (Գաղ 5. 19-21) Ուրեմն այս բացայայտ ճշմարտութեանց հանդէպ ի՞նչպիսի դիրք մը պիտի բռնես: Մեղքերէդ ինչպէս պիտի ազատուիս:

Շատ մարդիկ ինքզինքնին կարդարացնեն ըսելով թէ իրենց գործած մեղքերուն չափով ալ բարիք կը գործեն: Մինչդեռ Ս. Գիրքը մարդը մասամբ բարի և մասամբ չար չճանչնար, այլ կամ բարի, կամ չար, կամ Աստուծմէ, կամ սատանայէ: Յիսուս ըսաւ, «Մարդ մը չկրնար երկու տիրոջ ծառայութիւն ընել» և՛ «Ան որ ինծի հետ չէ ինծի հակառակ է» «Ամէն բարի ծառ բարի պտուղ կուտայ, և չար ծառը չար պտուղ կուտայ: Բարի ծառը չկրնար չար պտուղ տալ, ոչ ալ չար ծառը բարի պտուղ տալ» «Կամ ծառը բարի ըրէք, ու անոր պտուղը բարի, կամ ծառը չար. ըրէք ու անոր պտուղը չար. վասնզի ծառը պտուղէն կը ճանչցուի...: Սրտին աւելցուածքէն բերանը կը խօսի»: Յակոբոս կըսէ, «միթէ աղբիւր մը միւսնոյն բերնէն անոյշ ու լեղի կը

բղխէ՞»։ Վերոյիշեալ խօսքերը պարզապէս կը յայտնեն թէ մարդ մը կամ բարի է և կամ չար։ Մարդ մը միւսինոյն ժամանակ թէ՛ բարի թէ՛ չար ընար ըլլալ։ Պատճառաբանելու պէտք չկայ, քանզի Աստուծոյ խօսքը թէ նեկիայի և թէ յաւիտենականութեան համար վրձնական է։ Աստուած մեղաւորին ո՛չ մէկ դործին կը հաւնի։ Մեղաւորը չատ մը բարի գործեր կրնայ գործել, և պատուոյ արժանի կեանք մը վարել, բայց այդ կերպով՝ իր մեղքերը չըկրնար քաւել, և ոչ ալ Աստուծոյ առջև ընդունելի ըլլալ, ցորչալ իր սիրտը ուղիղ յարաբերութեան մէջ չէ անոր հետ։

ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՃԱՄԲԱՆ.— Աստուած մեղաւորը իր մեղքերուն համար պատժել չուզեր, հապա կ'ուզէ որ մեղաւորը իր մեղքերէն հրաժարի, զարճի դայ ու Յիսուսի սուրբ արեանը միջոցով չնորհք գտնէ։ Աստուած ըսաւ «Անոր անունը Յիսուս գնես, քանզի անիկա իր ժողովուրդը իրենց մեղքերէն պիտի փրկէ» (Մատթ. 1.21)։ Ան մեղաւորը կը հրաւիրէ ու կ'ըսէ «Ան որ ինծի կուգայ, ընաւ դուրս պիտի չհանեմ» Յով. 6.37

Քանի անառակ որդին իր օտարութեան կեանքէն դո՛ւ էր, իր հօրը տունը իրեն համար հրապոյր չէր կրնար ունենալ։ Մեղաւոր մը զԱստուած գտնելու համար անառակ օրդիին նման ինքնիրեն զաւր, իր վիճակին տեղեակ ըլլալով,

և իր մեղաւոր ըլլալը գիտնալու պէտք ունի, թէ և ժամանակի մը համար մեղսալից գուարճութիւններ գինք գո՛հ ձգեն, թէ և Աստուծոյ հոն գէպ ծարաւ մը չունենայ իսկ, ինքնիրեն եկող մեղաւորը կ'սկսի լաւ բաներու վրայով մտածել, որով մեղքը իր հրապոյրը կը կորսնցնէ։ Մեղաւորը խղճմտանքի խայթով կ'սկսի տանջուիլ։ Իր նախատած Հօրը հետ հաշտուելու փափաք մը կ'արթննայ մէջը։ Հայրական սիրող սիրտը վերաւորած ըլլալը կը հասկնայ, ու խորապէս զգալով թէ յաւիտենական մերժում մը իր արժանի պատիժն է կը հառաչէ ու կ'ըսէ «Հայր ալ արժանի չեմ քու որդիդ ըսուելու...»։

Իր ներքին վիճակէն գժգո՛հ չեղող անհատ մը չկրնար զԱստուած գտնել։ Երբ մեղաւորը իր մեղքերուն պժգալիութիւնը զգայ, իր մէջ կ'արթննայ աւելի լաւ ըլլալու փափաք մը ու ինքնաբերաբար Աստուծոյ գառնալով կ'ըսէ «պիտի ելլեմ ու հօրս երթամ»։

ՁԱՍՏՈՒՄԸ ԳՏՆԵԼ ԳՓՈՒՄԸ Է, հարկ չկայ երկաթն ճամբորդութիւն ընել, այլ Ձայն փնտրուելու կերպը գիտնալ պէտք է միայն։ Աստուած մեղքէ հեռու չէ, Դոժք Առաք. 17, 27։ Փնտրողը կը գտնէ. Դուկ. 11.9։

ՓՆՏՈՒՆԻԿԵՐՊԸ ԱՆԿԵԳԺ ՓԱՓԱՔՈՎ ՈՒ ՈՒՂԻԳ ՆԱԳՄԱԿՈՎ ՁԻՆՔԸ ՓՆՈՒՈՂՆԵՐՈՒՆ ԱՍՏՈՒՄԸ ԻՆՔՂԻՆՔԸ կը յայտնէ։ Փնտրողը խոնար-

հռթեամբ, անկեղծութեամբ ու վստահութեամբ Անոր գալու է, հաստատ որոշումով թէ՛ այլևս իր հին կեանքին պիտի չվերադառնայ:

Անառակ որդին իզուր փնտռած պիտի ըլլար իր հայրը, իր անառակութեան երկրին մէջ: Ձայս գիտնալով՝ ըսաւ, «եւրկեմ երթամ իմ հօրս»: Բոլոր սրտով ու Աստուծոյ ծառայելու որոշումով դարձողներն են որ Ձինք կրնան գտնել: Ոմանք քրիստոնեայ ըլլալ ուզելով լաւ որոշումներ կընեն, բայց այդ բաւ չէ ինքնին: Ոչ ալ միմիայն քրիստոնեաներու խումբին միանալը, եկեղեցւոյ անդամ ըլլալը և եկեղեցւոյ գործերով զբաղելը փրկութիւն կը խոստանան: Հոգին Աստուծոյ ծառայելու և ամէն բանէ աւելի Ձայն խնդրելու է: Աստուծոյ անհաճոյ եղողը ամէն բաներէն բոլորովին հրաժարելու է, քանզի Աստուծոյ մեղաւորին անսուրբ գործերուն չկրնար հաղորդ ըլլալ: «Թող ամբարիշտը իր ճամբայէն ու անօրէն մարդը իր խորհուրդներէն հրաժարի, և Տէրոջը դառնայ, ու Անիկա պիտի ողորմի անոր, վասնզի Անիկա առատապէս կը ներէ»: (Եսա. 55.7)

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԻՒՆ. Մեղքը չզաղքած՝ արգարութիւն չկրնար սկսիլ: Մեղաւորներուն համար Աստուծոյ պատգամը միշտ նոյնը եղած է: Մարգարէները, Յովնանէս Մկրտիչ, Յիսուս ու անոր առաքեալները նոյն կ'տան վրայ կը

ծանրանային, տոյն է ապաշխարութեան պէտքը: Բայց ապաշխարութեան նշանակութիւնը ի՞նչ է: Ապաշխարութիւն կը նշանակէ մեղքին համար զղջալ ու անկէ հրաժարիլ: Գործուած մեղքերուն և ոչ թէ անոնց պատճառած պատիժին կամ ամօթին համար ցաւիլ, քանզի այդ պիտի նշանակէր ոչ թէ չարիքին՝ այլ անոր պտուղին համար ցաւին ոչ թէ գողութեան մեղքին՝ այլ ձերբակալուած ըլլալուն անձառակութեան համար ցաւիլ, ինչ որ իսկական եսասիրութիւն է: «Վասնզի Աստուծոյ ուզածին պէս եղած տրտմութիւնը փրկութեան համար ապաշխարութիւն կը գործէ, որը զղջալու բան չէ բայց աշխարհի տրտմութիւնը մահ կը գործէ» (2 Կոր. 7.10):

Ապաշխարութիւն կը նշանակէ՝ ալ մեղսալից արարքներու մէջ չհարունակելու որոշումով մեղքէն հրաժարիլ՝ Անոնք որ «ապաշխարած ենք» կըսեն բայց աւակաւին իրենց հաճոյ եղած գործեր կը գործեն Աստուծոյ կամքը անտեսելով, և իրենց հին մեղքի ճամբուն մէջ կը շարունակեն քալել՝ բնաւ ապաշխարած չեն: Ու անոնք որ իրենց գործած անիրաւութիւնները չեն ուզեր խոստովանիլ ու հատուցանել, անոնք որ վրէժխնդրութեամբ ու ատելութեամբ լեցուած են, ուրիշներուն չեն ուզեր ներել, չեն կրնար Աստուծոյ թողութիւն գտնել: Կարդա. Եզեկ. 33.15-16: Մար. 11.25-26: Մաթ. 18.23. 35:

ՀԱՒԱՏԻՒՄ. Մեղաւորը Աստուծոյ դէմ ապստամբ մըն է: Աստուած գտնել ուզող մեղաւորը Անոր հետ հաշտուելով սրտանց Անոր յանձնուելու է: Բանտապետին սա հարցման թէ՛ ինձի ի՞նչ պէտք է ընել որ փրկուիմ», Պողոս և Շիւղա պատասխանեցին. «հաւատա՛ Տէր Յիսուս Քրիստոսի, ու պիտի փրկուիս»: Հաւատքի միջոցով է որ Աստուծոյ կը հասնինք և անոր խոստումը կ'իրագնենք: Առանց հաւատքի զԱստուած գտնել, մեղքերէն փրկուիլ անկարելի է և ոչ իսկ լոկ պատմական Քրիստոսի մը հաւատալով կրնանք փրկուիլ: Հաւատալու ենք թէ Քրիստոս մեր մեղքերուն համար մեռաւ ու յարութիւն առաւ, և որուն արիւնը մեզ ամէն մեղքէ կը փրկէ: (Դործ Առաք. 15.1-5: Ա.Յով. 1.7): Ահա այս հաւատքով Անոր յանձնուելով ու իր խոստմունքները իւրացնելով է որ կը փրկուինք: Իր բոլոր մեղքերով մէկտեղ Քրիստոսի խաչին առջեւ խոնարհութեամբ եկող մեղաւորը միայն կրնայ փրկուիլ:

Հաւատքը վստահութիւն կը ներշնչէ: Պետրոս ըսաւ, «Հաւատացինք ու գիտցանք.» ճշմարիտ հաւատքը որ Աստուծոյ կը հասնի փրկութեան համար, անշուշտ մեղքերու թողութեան գիտակցութիւնը կը բերէ: (Ա. Յով. 5.10:)

Աստուծոյ խոստմանց փառաւորագոյնը իր հայրութեան խոստումն է (Ա. Յով, 3. 1): Մեղաւորը Աստուծոյ զաւով՝ իր մեղքերէն կը մաքրուի, չար սիրտը կը նորոգուի ու նոր կեանք մը կ'ստանայ: (Բ. Կոր. 5. 17): Աստուծոյ զօրութեամբ՝ մեղքէն ազատ, բարի, խաղաղ, անպատմելի ու փառաւորեալ խնդութիւնով լեցուն, իր մէջ Աստուծոյ ներկայութեանը գիտակից, երկնային հօրը հոգածութեանը յանձնուած կեանք մը կ'սկսի ապրիլ: Մահն ու գերեզման այլեւ վախ չեն ազդեր, քանզի մահուան խայթոցը մեղքն է, ու մեղքին ոյժը՝ օրէնքը: Բայց զոհութիւն Աստուծոյ որ հաւատացեալին յաղթութիւն կուտայ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի ձեռքով:

Հաւատացեալը ուրախ է, քանզի սիրտը մաքուր է, ուրախ է քանզի գիտէ որ ամէն բաները բարիի գործակից կ'ըլլան անոնց որ զԱստուած կը սիրեն ուրախ է, քանզի իր կեանքը, յաւիտենական կեանքի աղբիւրը եղող Աստուծոյն հետ միացած է. ուրախ է, քանզի գիտէ որ ան որ կը հաւատայ Անոր, թէ և մեռնի՝ պիտի ապրի, յաւիտեան, «Վասնզի Աստուած այնպէս սիրեց աշխարհը, մինչև իր Միածին Քրդին տուաւ, որպէսզի ամէն ով որ անոր հաւատայ՝ չկորսուի, հապա յաւիտենական կեանք ունենայ»: Ու ահա այն Յիսուսը կ'ըսէ, «եկէք ինձի, բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ, և

ևս ձեզ պիտի հանգչեցնեմ», «Ուստի, ինչպէս
ի՛րաք Հոգին Սուրբ, այսօր եթէ Անոր ձայնին
պիտի լսէք, ձեր սիրտերը մի՛ խտտացնէք» :
(Եբր. 3. 7-8) :

Գիմել

J. D. Crose
American Press No. 9
Beirut